700/04

Den 7. juni 2004 blev i sag nr. 62.306:

xxxxx xx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Karlavej 1
5270 Odense N

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har automobilforsikring i GF-Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Klagerens advokat har ved skrivelse af 1/10 2003 til nævnet anført:

> "Min klient uddybede sin skadesanmeldelse i skrivelse af 23. december 2002, jf. bilag .. hvoraf det fremgik, at min klient, efter at have parkeret sin bil, og var ved at åbne sin bildør, blev påkørt af modparten.
>
> …
>
> Den 1. september besvarede GF-Forsikring skrivelsen og fastholdt sin opfattelse, med henvisning til retspraksis, jf. bilag ..
>
> Dette gav undertegnede anledning til, at rette henvendelse til GF-Forsikring til efterlysning af denne retspraksis, som ikke er umiddelbart tilgængelig, jf. bilag ..
>
> GF-Forsikring kunne imidlertid ikke henvise til domspraksis som støttede forsikringsselskabets opfattelse, men fastholdt på trods af dette sin afgørelse, jf. bilag .., hvorfor denne klage til Ankenævnet for Forsikring, har været nødvendiggjort.

Der henvises i denne forbindelse til min klients skadesanmeldelse af 8. december 2002, jf. bilag .., og min skrivelse af 28. august 2003, jf. bilag .., hvoraf det fremgår, at modparten pålægges det fulde ansvar for uheldet, grundet i, at min klient åbnede sin bildør, efter at have parkeret sit køretøj, og efter at have orienteret sig om, at der var fri færdsel, for at foretage udstigning, hvorefter han ramtes af modpartens køretøj.

Det bør bemærkes, at det var modpartens forende, der blev beskadiget, hvilket uigendriveligt angiver, at uheldet skete ved modpartens kørsel ind i båsen, og i forbindelse med et vognbaneskift, hvorfor modparten ifølge færdselslovens regler er ansvarlig for påkørslen."

Selskabet har ved skrivelse af 20/10 2003 til nævnet anført:

"Vor part forklarer, at han var kørt ind på P-pladsen på butikstorvet og åbnede døren for at stige ud. I samme øjeblik kom modparten bagfra og påkørte døren, der maksimalt var åbnet 15 cm. Efterfølgende har vor part suppleret og fastholdt sin forklaring.

Ifølge modpartens anmeldelse var hun på vej ind i en P-bås for at parkere, da hun var nået cirka halvvejs ind i båsen, åbnede vor part pludselig sin bildør op i kofangeren på modpartens bil.

For vor part gælder Færdselslovens § 28, stk. 5, hvoraf det fremgår at man ved åbning af døre, udstigning eller aflæsning skal sikre sig, at dette kan ske uden fare eller unødig ulempe.

På grundlag af parternes forklaringer har vi anerkendt det fulde erstatningsansvar for uheldet, jf. Færdselslovens § 103, stk. 2. Begrundelsen er at, vor part ikke kan føre bevis for, at han har overholdt Færdselslovens § 28, stk. 5. sammenholdt med, at der ikke er bevis eller væsentlige indicier for, at modparten har overskredet vognbanelinierne mellem båsene, og således har medvirket til at skaden skete.

Skaden på modparten bil er opgjort til kr. 3377,15, der udgør vor samlede skadeudgift.

Skaden medfører ændring af præmietrin samt opkrævning af den gældende selvrisiko på kr. 1270,00. jf. forsikringsbetingelsernes afsnit 7 samt 8. Ved afslutning vil forsikringstager, alt andet lige, få tilbud om betaling af skaden og dermed bevare indplaceringen på præmietrin 3."

Hertil har klagerens advokat ved skrivelse af 2/11 2003 til nævnet anført:

"Anerkendelsen skete i strid med min klients forklaring, og uden min klients accept, hvorfor ansvarsanerkendelsen er min klient uvedkommende.

Selskabet bør af denne årsag selv bære skadesudgiften på kr. 3.377,15, og min klient skal samtidigt bevare sit præmietrin og fritages for betaling af gældende selvrisiko kr. 1.270,00.

…

Herudover fremstiller selskabet sagen forkert, idet min klient ikke pludselig åbnede bildøren, idet dette først skete, efter han behørigt havde orienteret sig om, hvorvidt der var fri bane.

Det gøres gældende, at det var modparten, der pludselig ændrede kørebane, da hun formentligt blev opmærksom på en fri parkeringsplads, og forinden en anden end kørende fik øje på, og tog den frie parkeringsplads."

Afslutningsvis har selskabet ved skrivelse af 10/11 2003 til nævnet anført:

"Som kommentar til advokat T.H.'s brev af 2. november 2003, skal vi henlede opmærksomheden på, at GF-Forsikring i medfør af Færdselslovens § 108, stk. 1, hæfter direkte overfor skadelidte. Endvidere fremgår det af forsikringsbetingelsernes punkt 12.2, at GF-Forsikring er berettiget til at indgå forlig om erstatningsspørgsmålet.

GF-Forsikring har således såvel pligt som ret til, at afgøre erstatningsspørgsmålet.

Endvidere skal vi henlede opmærksomheden på, at GF-Forsikring ikke har fremstillet sagen som anført af advokat T.H. GF-Forsikring har alene gengivet de forklaringer parterne har afgivet.

Endelig skal vi henlede opmærksomheden på nævnets praksis i lignende sager, f.eks. sag nr. 60.418."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen, herunder de implicerede parters skadeanmeldelser. Nævnet finder herefter, at det ikke kan anses for godtgjort, at klagerens overtrædelse af færdselslovens § 28, stk. 5, som ovenfor beskrevet alene er årsag til uheldet.

Under disse omstændigheder finder nævnet, at ansvaret for uheldet bør fordeles med halvdelen til hver af de implicerede køretøjer.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet GF-Forsikring A/S, skal stille klageren som om, selskabet kun har anerkendt halvdelen af ansvaret for færdselsuheldet.

Marianne Højgaard Pedersen